

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til §§ 1—4.

Den nu gældende Lov om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet er af 7. April 1899, vedrørende Femaaret 1. April 1899—31. Marts 1904, og nærværende Lovforslag omfatter altsaa Femaaret 1. April 1904—31. Marts 1909. I Bemærkningerne til Forslaget til Kontorholdsloven af 1899 fremhævedes det, dels at Antallet af Kontorfunktionærer paa Toldkontorerne havde faaet for stort Omfang, bl. a. ved at de hvert Toldsted tilstaaede Kontorholdspenge vare fordelte paa for mange Funktionærer, saa at adskillige unge Medhjælpere havde ganske smaa Lønninger, dels at Toldbestyrelsen i det kommende Femaar ved at normere Antallet af Pladser paa hvert Kontor vilde søge Kontorarbejdernes Tal formindsket og deres Løn forbedret. Dette er ogsaa sket i Løbet af Femaaret, idet Antallet, der i 1897 var noget over 300, er gaaet ned med  $\frac{1}{10}$ , uagtet Arbejdet paa adskillige Kontorer er forøget. Ikke desto mindre er Kontorarbejdernes Stilling i Løbet af Femaaret bleven mindre gunstig, fremfor alt ved at Muligheden for at gaa over i den egentlige Toldetat „Opsynet“ — hvortil Kontorstillingen som Regel maa betragtes som Forskolen — er bleven forringet, og nærværende Lovforslag har derfor maattet tage Sigte paa, at de i hvert Fald mest paatrængende Forbedringer søges gennemførte.

Som Følge af Bestemmelserne i Lov Nr. 46 af 24. Marts 1899 har man indenfor den dér foreskrevne Frist inddraget 6 Toldforvalterembeder af 3die Lønningsklasse, 3 Oppebørselskontrolrposter af 4de Lønningsklasse samt 21 Toldassistentposter, hvoriblandt 10 Krydstoldassistentposter. I Henhold til Lov Nr. 66 af 24. April 1903 skal der inden den 1. April 1904 yderligere inddrages 18 Krydstoldassistentposter. Indehaverne af disse sidste 18 Poster ere allerede nu saa godt som alle afgaaede fra Krydstoldvæsenet og ere, ligesom største Delen af de tidligere afgaaede 10 Krydstoldassistenter, anbragte i ledige Poster i Landtoldopsynet.

Det er Inddragningen af et saa betydeligt Antal Embeder og Bestillinger, i alt 48, der har medført, at Oprykningen fra Toldkontorerne til Embeder og Be-

stillinger i Toldetaten siden 1899 har været meget ringe, saa at den overvejende Del af de Kontorfunktionærer, der forinden Lov af 24. Marts 1899 havde haft Udsigt til under normale Forhold at faa Ansættelse som Toldassistenter i en ret nær Fremtid, endnu ikke har opnaaet og foreløbig heller ikke kan vente at opnaa saadan Ansættelse. Vil man se bort fra Fuldmægtigene og de ældre Kontorister paa de københavnske Toldkontorer, der — skønt nogle af dem sikkert nok kunde ønske at ombytte deres anstrængende Kontorvirksomhed med en Stilling i Toldopsynet — ikke under de nuværende Forhold kunne være tjente med i en fremrykket Alder at gaa ud til Poster i 4de Lønningsklasse, findes der for Tiden et Antal af c. 80 Kontorfunktionærer med fra 10 til 15 Aars Tjenestealder og i en Alder af fra 25 til 35 Aar, og det er dem, som den forsinkede Oprykning i første Række er gaaet ud over. Naar disse Funktionærer en Gang opnaa den ønskede Ansættelse som Toldassistenter, hvad der, hvis ingen Forandring indtræder, antagelig først vil ske i en Gennemsnitsalder af 34 Aar, skulle de efter de nu gældende Bestemmelser begynde med en Lønning af 1,100 Kr. og ville følgelig ikke faa det første Alderstillæg, 250 Kr., før de ere i en Alder af omkring 38 Aar, uagtet Forudsætningen for den ved Lov af 19. December 1902 for Toldassistenterne fastsatte Lønning sikkert har været, at Ansættelse som Assistent normalt vilde være opnaaet i en Alder af senest 27 Aar, og det første Alderstillæg altsaa i en Alder af senest 31 Aar.

For de yngre og yngste Kontorarbejdernes Vedkommende har Standsningen i Afgangen fra Kontorerne naturligvis medført, at de ikke ere rykkede op til de bedre aflagte Kontorstillinger. En stor Del Funktionærer under 25 Aar faar derfor vedvarende Lønninger, der, i Betragtning af deres Tjenestealder og det Arbejde, der udkræves af dem, maa anses for altfor smaa, saa at de ere henviste til enten at modtage Understøttelse fra deres Hjem eller — i Mangel deraf — til at stifte Gæld, som de ingen rimelig Udsigt have til at betale i en overskuelig Fremtid.